

Hvorvidt De døves Kirke i København skal bevares som selvstændig enhed for skatteydermidler må alen bero på socialpolitiske overvejelser, som er den kirkeministerielle administration uvedkommende, hvorfor denne udtræder af sagen pr. 1. juli 1981.

Til nr. 1671

Eventuel statsstøtte til døves rejseudgifter må afholdes over socialministeriets § 15 overensstemmende med den sociale lovgivning.

Til nr. 1672

Da Færøerne intet betaler til den danske statskirke, skal den danske stat heller ikke betale for færøsk kirkeliv. Lad færingerne selv bestemme og betale det, deres bestemmelser koster.

Til nr. 1673

Hvis danske præster ønsker at deltage i internationale præstemøder, må det ske uden belastning af skatteyderne, men for eksempel for de pågældendes egen regning eller i kraft af indsamlinger i kirkerne eller gennem andre frivillige bidrag.

Til nr. 1674

Hvis nogen dansk stadig ønsker at være medlem af Kirkernes Verdensråd, må de selv klare deres kontingent.

Til nr. 1675

For det Lutherske Verdensforbund gælder det samme som for Kirkernes Verdensråd (53.02).

Til nr. 1676

Instituttet i Sigtuna findes ikke at komme op over den ret høje tærskel, der må lægges for, at staten kan belastes økonomisk, efter at statsøkonomien er blevet så kraftigt ødelagt, som 20 års hængende gammelpartipolitik har gjort det.

Til nr. 1677

Danske kirker rummer så mange folkekulturelle værdier, at statstilskuddet til disses bevarelse bør være stærkt stigende i de kommende år.

Til nr. 1678

Det er hårrejsende, at undervisningsministeren i disse for samfundet så alvorlige tider vil lade ministeriets departements- og direktorats-driftsudgifter stige med mere end 15 pct. i forhold til budgettet for 1980.

Fremskridtspartiet kan ikke acceptere denne 15 pct. stigning, men må forlange en reduktion af driftsudgifterne på minimum 25 pct. i forhold til forbruget i 1980.

Også i undervisningsministeriet må man forstå, at for hver gang man ansætter en person mere i den offentlige sektor, ja da nedlægger man minimum 2 arbejdspladser i den private produktionssektor. Det voldsomme arbejdsløshedsproblem, det danske samfund står med ved indgangen til firserne, er først og fremmest forårsaget af, at udviklingen er gået helt grassat med offentlige ansættelser. Ved indgangen til halvfjerdserne var mindre end hver fjerde erhvervsaktive borger i samfundet offentligt ansat. Ved indgangen til firserne var mere end hver tredje af de erhvervsaktive danskere offentligt ansatte igen. Folkene i den danske undervisningssektor må forstå, at der kun kan bringes ordnede forhold i det danske samfund, hvis vi reducerer antallet af offentligt ansatte til ned under en fjerdedel af de erhvervsaktive